

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indült Bétsből, Pénteken November 3-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Spanyol Ország.

Egy *Madridi* a' közelebb mult Oktober holnapjának 9-dikén költ tudósítás ezeket foglalja magában: „Tegnapról fogva, ugymond, itten igen kemény intézetek történtek, de a' mellyeknek valóságos okát még most nem tudhatjuk. A' Státustanátsos *Escoiquisz*, a' Királynak volt Tanítója, *Andalusiába*; a' Kánonok *Ostolazza*, *Tardon* nevű klastromba számkivetésbe küldett; *Arolle* nevezetű pap a' *Mallagai* püspöknek rendelésére bízott; az *Atalaya* tizimú ujságleveleknek híres írója a' *Guadalupei* klastromba zárattott, négy a' hadi volt tisztviselők és a' külső dolgokra ügyelő ministerségnél, nem különben egy a' finansziáknál volt hivatalos számkivettettek; több a' *Castiliai* Tanátsnál volt Tanátsosok, s azok közt *Villamil* ur, és a' Gróf *Pinar*, a' születések helyeikre küldettettek el; *Quadra* ur számkivettettet; a' finansziáknál volt legelső hivatalos, és ketten a' postától gályákra küldettek; sok tisztviselők, felügyázók, előkelő nemes emberek és prókátorok kényszerítetnek a' fő várost oda hagyni, egy kedves komornyikja a' Királynak elküldtetett; nem különben több a' kir. palotánál szolgálatban volt személyek; egy szóval, eddig 46 személyek, a' kik minnyáján főbb rangból, vagy feljebb való hivatalokból valók voltak. Az egész po-

litzia ministerium annak előljárájával *Chavarri* ministerrel s ennek titoknokjával és két assessorokkal együtt az *Alhambra* nevű státus-fogházba *Grenadába* fognak vitettetni. Ugyan ezen helybé a' hadi minister *Ballesteros* is egyikkel a' maga adjutansai közül, 50 emberből álló kéréső seregnek őrizete alatt küldtetetik.

A' *del Parque* herczeg, *Párisba*; Gr. *Peralada*, *Nápolyba*, a' *S. Carlos* herczeg *Bétsbe*; a' *de l' Infantada* herczeg *Pétersburgba*, küldendő k. követeknek, mint mondják, neveztettek ki, a' törvényes dolgokra ügyelő minister *Moyano* letétetett, és a' G. *Miranda* K. ház Mesterévé lett. A' Király egy napra, egy *Madridtől* nem messze fekvő várába ment vala, s az ő ott létele alatt mind a' feljebb megnevezett változások vitettettek végbe.

A' *Porlier* Generál által fogságra téte-tett, de annak megbukása után szabad-ságra jutott *Galliciai* Generál-Kapitány *Don Philipp de Saint-Marcq*, következő fog-lalatú irást küldött, minekutánna a' fogságból kiszabadult volna, *Don Pedro Cevallos* első ministerhez:

Corunnában Septemher 23-ikán 1815.

„Ma reggeli kilentz óraker azok a' hadi seregek, kik magokat annyira elfelejtették vala, hogy azon pártütőnek hitetlen édesgetéseit követték, ezt a' várost, mellyet az ő számára megtartani iparkodtak va-

la, gyalázatosan, legnagyobb sietséggel, ide hagyták. A' *Santiago* városa előljárói, fegyveres polgárai és a' katonái, a' Királyok eránt való hívségeket megtartván, a' *Portier* pártos ösztönözéseire nem ügyelvén, ezen ellentállások által őtet a' *Corunna* városának oda hagyására kénszerítették; az ő ebben a' városban maradt tzimborásainak elfűtamodása nékem annak bizonyosságául szolgál, hogy az ő próbatétele fűstbe ment egészen.

„En ebben a' szempillantatban elegendőnek lenni tartom, hogy az Eő kir. Felségét ezen történetről tudósítsam a' végre, hogy azokat az érzéseket, a' mellyeket az ennekelötte fűlébe ment tudósítások a' lelkeken felingerlettek vala, megenyhíthessem; egyszermind bizonyossá tehetem Eő Felségét arról is, hogy ennek a' városnak lakosai azon rövid időt, a' mellyben annak a' bitangolónak hatalma alatt lenni kénytelenítettek, mélységes szomorkodással eltöltötték. Most, a' midőn magokat a' tyrannismustól megmentetteknek lenni látják, lehetetlen az ő indulatos jó érzéseket, és a' Király eránt való hívségeket lerajzolni.“

A' *Corunnai* magistrátus, e' következő Eő Felségéhez a' Királyhoz bényujtatandó irást küldötte a' törvényes dolgokra ügyelő ministerhez:

„Sire! A' *Corunna* városának törvényes magistrátusa, melly a' maga hivatalja folytatásától elragadtatván a' státus foghaiba tétetődött vala, azt az első szempillantatot, a' mellyben a' maga szabadságát a' pártos *Portier* bűnös bíváságainak, és próbatételének semmivé tétettetése után vissza nyerte, arra fordítja, hogy az Eő kir. Felségét tudósítsa arról, hogy ő a' maga tisztviseléséibe ismét visszahelyeztetett legyen, és hogy a' Generál-Kapitány, *Don Philipp de Saint Marq* hasonlóképen szabad labra állítatván, azon munkálódik, hogy a' királyi fegyvereseknek dítsőségét, és a' közönséges tsendességet fenntarthassa. Az alatt az idő alatt, a'

mellyben ennek a' városnak lakosai azon pártosnak átkozott próbatétele által meglepettetvén a' legszomorúbb halgatásban maradtak az ő rabságoknak ideje alatt. De mihelyest ő az ő betsületes és derek hűséges gondolatjait szabadon kinyilatkoztathatták, azonnal azt a' legnagyobb sietséggel művelték. Mellyhezképest a' Magistrátus Felségednek és maga magának szerentsét kíván azon történethez, mellynek kiemetele oly dítsőséges vala.“

„Az Isten, a' mi Idvezítőnk és Úrnk hosszas életet adjon Felségednek, ezeket kívánja a' *Corunna* városának hűséges magistrátusa.“

„A' Felséged lábaihoz borúlnak Ant. *Reguera Villamil*, *Juan Berito de Castro*, *Fernando Nicolas Gomez*, *Mauro Sanches de Lago*, *Bernardo del Villar de Vigo*, *Manuel de Llano*, *Rapfael Nogueira*, és *Benito Munis*, Jegyzők.“

Betanzos városa is borúl Eő Felsége lábaihoz a' maga készszolgálatjának, és tántorithatlan hívségének megbizonyításával.

A' *Santiago* városa ez alkalmatossággal oly betsületesen viselte magát, hogy Eő Felsége többet nem is kívánhatott tőle. S e'kképpen a' *Galliciai* nagy tartomány városainak minden lakosai nyilván való módon kimutatták, hogy minden ujítás előtök melly igen gyűlöletes legyen.

A' *Madridi* tudósítások szerint, mellyek a' *Párisi* újságlevelekben October 21-ikén kiadattak, a' pártos *Portier* több tzimborás társaival együtt akasztófára ítéltetett, és ez a' büntetés *Corunnában* a' közönséges platzon, rajta bé is tölttetett.

Nagy Britannia.

Minthogy a' békesség csak nem egészen megkészült *Párisban*; a' Lord *Castlereagh* és a' hitves társa nem sokára, *Londonba* fog vissza érkezni.

A' *Sz. Ilonába* nem sokára két szállító hajó, eleséggel, munitzióval, és egy partikával fog útnak indulni.

Két expedíció küldetik az országlovszéknek paróntsolatjából *Afrikába*. Az egyiknek a' zélja az, hogy a' *Niger* folyónak eredetét, a' mennyire lehetséges leszen kitanúlja; a' másik pedig a' *Congo* folyóvíz torkolatjának felkeresésére vagyron rendeltetve. Mind a' két expedíciónak olyan tsajkái vannak, a' mellyek gőz által hajtattanak, és a' víz folyása és szél ellen öt anglus mértföldnyi meszszeségre mehetnek egy órában.

A' közelebb múlt holnap' 7-ik napján a' Király egészségéről az Orvosok által kiadatott tudósítás szerint, Eő Felsége az egész közelebb múlt holnapban testre nézve igen jól érzette magát, de az elmebéli megháborodottsága minduntalan tartott.

A' *Durham* és *Northumberland* nevű Grófságoknak előjáróik öszveegyesültek a' végre, hogy az arra megkért linea seregek segítségével azon matrózok, avagy hajós legények támadásoknak véget vethessenek, a' kik új *Castiliában* olly öszve esküvésre léptek vala, melly szerint valahányszor kedvező szél támad és a' kőszént hordó hajók el akartak onnét indúlni, ők azoktól némmelly napokon 50 sőt 100 font sterlinget is kitsikartak vala. Illyen adónak lefizetése nélkül egy hajót sem hotsátottak ki a' kikötő helyből. Ők ottan biztosságot választottak magok közül, 's mintegy politziai igazgatást üttekki.

A' *Waterlooi* Museum nevezete alatt, *Londonban*, *St. James-Streetben* az egész múlt nyáron egy nagy) francia fegyverekkel és ruhákkal tele szoba, 's néhány státusformaruhák is, mellyek *Bonaparte* ruháinak lenni tartattattak, az ujságkivánóbámulóknak mutattattak; nemes, és főnemes aszszonyok is gyönyörködtették magokat azoknak látásával. Sőt versszerzőnek is sokan támadtak, kik a' *Waterlooi* nagy győzedelemlről énekeket készítenek.

Az, a' *Waterlooi* ütközethen sebbsett katonáknak, avagy megölettettek öz-

vegyeinek gyámolítások végett kinyitott subscriptionnak summájamar 200,000 font sterlingre megyen.

A' *Corcki* tanáts Feldmarsal *Blücher* herceget, a' maga polgári jusával megtszette; ez a' jus egy az irrandiai tserfából való iskátulában fog néki általadattatni.

Azok a' dolgok közzé, a' mellyek most Anglia Országban a' legszembetünőbbek, meltán számláltatik az ugy nevezett *Jozun Lancasternek* (mellyről mi is már egyszer emlékeztünk vala) nevelése módja, a' ki *Irlandiában* és *Scottiában* valamint a' fő városokban, ugy a' kissebb helységekben a' lakosoknak közönséges megelekedésekkel mutogatta a' maga új tanítása módját. Egyáltalában ennek az okoztatás módjának legnagyobb könnyüése abban áll, hogy a' tanítványok közül azok, a' kik legalkalmatosabbak, a' többeknek tanítóivá tétetődnek, és ezeket a' falon függő táblákhoz vezetvén az azokra felirt szavakat velek felolvasztatják, vagy a' számvetésbeli példákat kidolgoztatják, avagy száz 's több tanuló gyermekekkel a' kimondott szókat foszlóköves táblákra egyszerre feliratják, mellyközben bizonyos időpontokban ezt kiáltják: Emeljétek fel a' táblákat; és minden írások hirtelen megnézettetnek, 's a' jól írók megjutalmaztatnak, a' hibás írókra pedig büntetés mondatik. E' szerint a' mód szerint egyetlen egy oskolamester többszáz gyermekeket egyszerre foglalatoskoltathat, és tsak mint valamelly hadi vezér az egyes káplárságokra avagy osztályokra vigyáz 's azokat igazgatja. Azt erősítik közönségesen, hogy ezen mód szerint, 3 h. alatt 400 gyermekek, olvasni, írni; és számot vetni megtanúlhatnak. Ez az ugy nevezett *Lancasteri-Systemat* maga a' feltaláló egész *Irlandiában*, legelőször is *Dublinban* próbáltta meg, melly a' legszegényebb embertől kezdve egész a' Vicze-királyig kedvesen el fogadtatott. Egy izben 2000-nél több halgatók előtt tette meg *Dublinban* a' maga próbáját, a' hol a' *Leicesteri* hercege és a'

Gróf Meath előlülők voltak. Scotiában pedig közönséges megleléedéssel és jóváhagyással Edinburgban, Paisleyben, Dumfriésben, Glasgownban, Dundieben, Mouroseben, Aberdeenben, Forres Nairesben 's a' t. mutatta meg a' maga próbatételeit. Iverneszben és Aberdeenben különös köszönő irások készítettek, más helyeken polgári jusok adattak nékie. Azt mondják, hogy tsak Skótiában 20,000-nél több halgatói és az ő systemájának követői vannak, és hogy ő már 1000 Anglus mértföldnél hosszabb utazást tett légyen.

A' Harwich és Cuzhaven között való közösülés egy ujonnan épített postahajóval megkönnyebbitett. Ez a' postahajó Castlereagh nevet kapott, és a' Donough nevű kapitány által (ki annakelőtte más hajót igazgatott) kormányoztatik. Ennél a' hajónál szebbet látni lehetetlen, 's annak belső felkészítésénél többet nem is kívánhatnak az utazók. Ez a' hajó 4000 font sterlingben került.

A' Londoni ujságlevelek azt állatják, hogy a' Franciaországban, a' békességi alku szerént egynéhány esztendőig marandó 150,000 szövetséges armadához a' négy fő hatalmasságok, ugymint Austria, Orozz Birodalom, Prusszia, és Nagy Britannia 30,000 embert, Bavaria 10,000, Hannovera 5000, Würtemberg 5000, Saxonia 5000, Dánia 5000 embert állitanak.

A' két Austriai Főhercegeknek Dowerból, a' hol a' szárazra ki fognak szállani, Londonba való vitetése végett, három udvari kotsi küldetett Doverbe.

A' Londoni, a' közelebb mult holnap' 18-dik napján költ ujságlevelekben, következő levél foglaltatik, mellyet egy haditiszt a' mult Augustus 22-dik napján a' Northumberland hajón, az északi szélességnek 34° 53', napnyugoti hosszúságnak 13° 45' alatt irt, 's a' mellynek foglalata a' következőkből áll:

„Bonaparte nagyon ditséri a' mi (Anglus) gyalog és az ágyúzó hadiseregeinket; azt mondja, hogy a' mi gyalogságunk mostanában olyan, a' miilyen volt a' francziáké tiz esztendőök előtt, de hogy a' franczia lovasság a' miénket sokkal felljül mütja. Egy napon azt mondotta a' Wellington herczeg felől, hogy ő nem gondolta légyen, hogy ez a' hadi vezér vele megütközne, és hogy tőle azt várta, hogy vissza fog vonulni mind addig, mig több segítő seregek érkeznének hozzá; de látván, hogy Wellington a' tsatát éppen nem kerüli; hogy akkor a' győzedelmet bizonyosan magáénak lenni tartotta; hogy ő igen is jól tudta, hogy a' Prusszusok közelitének, de hogy ő ezekkel nem gondolt, és hogy azokat minden bizonynyal meg is verte volna, ha őtet néhány Generalisai el nem árúlták volna. Azt is adta hozzá, hogy, ha az, nappal történt volna, ő magát a' hadi seregeinek megmutatta, és azokat ismét rendbe hozta volna; de hogy éjjeli setétben a' fütök őtet magát is magokkal elragadván, ő is utni kéntelenitetett légyen.“

„Lehetetlen képzelní magának, melly nagyon Bonaparte és az ő késérői a' Fouchét gyűlölik; ez a' teremtmény, ugy mondó, az ő tronusról való lemondásának a' szerzője; ő minduntalan vadolja őtet azzal, hogy az mindenkor az ellenségeivel titkon levelezett légyen.“

„Bonaparte a' Sach-és Vingtun-játékkal tölti az idejét a' maga késérőivel, a' kik őtet mindenkor nyerni engedik; némellykor a' hajós tisztekkal is játszik, a' kik éppen nem gondolnak vele, ha nyerne ő tőle. Nagyon megütközött vala, azt értvén, hogy az Admirális nem engedi hogy vasárnapokon is játszhasanak.“

„Gyakorta kérdezősködik a' Sz. Ilona szigete égtájának (clyma) minémüségéről, 's azt mondja, hogy ő néki ott jobban fog tetszeni, mint sem Austriaiban néki tett szett volna. Gyakran az Anglia országitájáról is beszél, 's azt mondja, hogy a' sok önnön gyilkosságoknak egyedül azon cly-

mának nagy nedvessége az oka; némelly észrevételeket tett a' *Whitbread* ur maga megölettetéséről."

„Egykor azt mondotta, hogy ő néki tulajdonképen azon a' napon, a' mellyben a' *Moskwa* városába való győzedelmi bémenetelét tartotta, kellett volna meghalni; mert hogy azolta nem egyebet hanem tsupa szerentsetlenségeket ért. Azt is mondja, hogy ő *Dresdában*, és más alkalmatosságokban bekességet kötött volna, ha egyik az ő miniszterjei közül attól meg nem tartóztatta volna."

„Egykor a' *St. Jean d' Acre* ostromoltatására jött a' beszélgetés; *Bonaparte* azt mondá, hogy *Sir Sidney Smidt* hirdetését osztatott ki ottan a' valamennyire eltsüggedt *Franciaiak* közt. Hogy ennek a' rosznak elejét vegyem, ugy mond *Bonaparte*, azt tétetem közöns gessé, hogy az *Anglus* fővezér megdühödött legyen, 's véle való minden közösület megtiltottam vala; 's ennek valóban olly következése volt, a' millyent kívántam. *Sir Sidney Smith* erre olly haragra indul, hogy engem duellumra kihivatott, de a' mellyet én el nem fogadtam, azt mondván nékie, hogy igen is viaskodok véle, ha magával a' *Marlborough* herceget hozza. Én *Acret* bizonyosan meg is vettem volna, ha néhem az *Anglusok* az egész ostromló eszközeimet el nem vették volna. Végtere frantziául 's anglusul ezeket mondotta: „Ha ti *Anglusok* nem akadályoztatatok volna, én a' napkelet Császárájává lettem volna; de mindenütt, a' hová tsak hajókkal lehetett kikötni, bizonyosan találtam az *Anglusokra*, kik engemet onnan elutasítottak.

„*Bertrand* Generális és a' felesége szüntelen vannak *Bonaparte* körül. Ugy látszik, hogy minnyáján magokat a' sorsokra bízzák."

„Mi mind eddig igen szerentsésen utaztunk, 's a' mi *Torbayból* való elindulásunktól fogva kedvetlen időt nem tapasztaltunk."

A' hajóslegényeknek támadások *Newcastleben*, a' *Hull* és *Leith* nevű kikötőhelyekre is elterjedett.

D á n i a.

A' Dániai státusujágságlevelek szerint az e' folyó esztendőben *Junius* 4-ikén *Bétsben* a' *Svecziai Pomerania* iránt, *Pruszszia* és *Dánia* közt kötöttett egyezés *Junius* 21-dikén *Párisban* ratificáltatott. *Pruszszia* ad ezért a' tartományért *Lauenburgon* kívül, még két millió tallért, és le fizet 600,000 tallért, a' mellyekkel *Sveczia Dániának* adós volt. Ez a' summa már valósággal lefizetődött; az elsőbbi summa pedig a' békességnek megkötötése után egy esztendővel, négy időpontokban le fog fizettetni, addig pediglen száztól négy forint interest hoz.

Annak a' *Pruszszia és Dánia* közt kötött traktátusnak, a' fellejebb említett *Dániai státusujágságlevelek* szerint következő a' foglalattja, az annak eleibe tett megjegyzéssel:

A' *Kielben* *Januarius* 14-dik napján 1814-dik esztendőben kötött békességi trakta szerént a' *Svecziai Király* által engedte *Dániának* a' *Pamerániai* herczegsége és a' *Rügen* (*Rugia*) szigetre való járást. Ez az *aquisitio* a' maga a' több *Dániai státusoktól* tenger által való elszakasztódása miatt sokkal kevesebb hasznú volt, mintsem az a' maga népességére és segítő forrásaira nézve más alkalmatosabb fekvésben lehetett volna. Erre nézve rá állott az *Eő Dániai Felsőge*, az a' *Pruszsziai Király Eő Felsőgétől* néki tett javallásra, hogy tudniillik a' fellejebb említett tartományokra való jusairól lemondjon, ellenben azok helyett más közelebb fekvő tartományt kapjon *Eő Pruszsziai Kir. Felsőgétől*. A' *Bétsben* folyt alkudozások közt határozottatott meg az, hogy *Eő Pruszsziai Felsőge*, a' tulajdonává lett és a' *Holsteini* herczegséggel határos *Lauenburgi* herczegséget *Eő Dániai Felsőgének* által engedi, ellenben, hogy ez a' Felsőg a' maga az előbbeni *Sve-*

eziai Pomerániára, és a Rugia szigetre való jusát Eő Pruszzsiai Felségének általadja. Ezen módon a királyi státusok határjává, a következő, Pruszzsiával kötött, és ezen folyó esztendőben Junius 21-dik napján Párisban az Eő Pruszzsiai Felségétől ratificáltatott trakta szerint, az *Albis* folyó vize leszen.

Békességi Trakta.

Eő Felségék a Dániai és a Pruszzsiai Király a köz haszonvételekre nézve a Svecziai Pomerániai és a Rugiai herczegségeknek, a Lauerburgi herczegségért való által engedésben megegyesülni kívánván, magokat arra határozták, hogy forma szerint való traktára lépjenek, melly végre meghatalmazott személyeket is neveztekki, hogy azok minden e tárgyat illető körülmásokat megfontják, eligazítsák, és aláírják is, és pedig: Az Eő Dániai Királyi Felsége Günther Keresztély Urat, Gróf Bernstorff titkos conferentialis Tanátsost, a maga rendkívül való követjét, és meghatalmazott minísterét az Eő Cs. és Ap. K. Felségénél, Dániai meghatalmazott követet a Bétsi Congressusnál az Elefant vitézi Rend vitézét, nem különben Frederik Joachim urat, Gróf Bernstorff, titkos conferentialis Tanátsost, és a második meghatalmazott követet a Bétsi Congressusnál, a Daaebrogi Vitézi Rend nagy keresztését; Eő Felsége a Pruszzsiai Király pedig, a Hardenberg herceget, a Státus Cancellariusát, a fekete, és vörös sas Rendjének vitézét, a Maltaí, és a vas kereszt Pruszzsiai Rendjének, a Sz. András Orosz; Sz. Newszky Andras, és a Sz. Anna első rendü, a Magyar Országi Kir. Sz. István Rendjének nagy keresztését, a betsüllet legiójának a Spanyol Országi Sz. Károly, a Baváriai Sz. Habert, a Szárdinai Annonciade Rendjének, a Sveciai Serafinus-, az Elefant- a Würtembergiai arany sas és más egyéb Rendeknek Vitézét, a maga első meghatalmazott követjeik a Bétsi Congressusnál, és Báró Humboldt Wilhelm Károly Urat, az Eő meg nevezett Felségének

Státusminísterjét, Kamarását, rendkívül való követjét és meghatalmazott minísterjét az Eő Cs. és Ap. Kir. Felségénél, a vörös sas nagy Rendjének, a Pruszzsiai vas kereszt, és a Sz. Anna Orosz Rendjének első classisbeli Vitézét, a maga második meghatalmazott követjét a Bétsi Congressusban; kik minekutánna a magok meghatalmazó leveleiket, mellyek forma szerint valóknak lenni találtattak, kiteserélték volna, a következő pontokban megegyeztek:

1. Tzik, Eő Felsége a Dániai Király a maga, és a maradékainak nevében lemond örökre az Eő Pruszzsiai Kir. Felségének részére, mind azon jusairól, a mellyeket az az Eő Svecziai kir. Felségével, Kielben Januarius 14-dik napján 1814-dik esztendőben kötött békességi trakta szerint, a Svecziai Pomerániára és a Rugiai herczegségekre kapott vala,

2. Eő Felsége a Pruszzsiai Király ezen jusoknak birtokába lépven, vállalja egyszersemind magára azokat a lekötelezéseket, a mellyeket a Dániai Király Eő Felsége, a Svecziára Pomerániára és a Rugia szigetére nézve a Kiel békességkötésnek a 8, 9, 10, 11, 12, 20, 22, 23, 24, és 26 tzikkelyei által magára felvállalt.

3. Eő Felsége a Pruszzsiai Király lemond örökre az Eő Dániai Kir. Felségének részére a Lauenburgi herczegségről úgy hogy azt Eő Felsége, minden fejedelem, birtokos, jövedelem — és haszonvételbeli jusokkal által vegye, úgy a mint azon herczegség Eő Felségének a Pruszzsiai Királynak, a Bétsben Május 29-ik napján, 1815-ben az Eő Felsége és a Fels. Britanniai Király közt kötött trakta szerint a Hannoverai királynak által engedtetett. De a Neuhausi uraság, a melly az *Albis* és *Mécklenburg* közt fekszik, nem különben azok a Lünebergi faluk is, mellyek azzal határosok, avagy a határai közt fekszenek, ezen által engedésből kivétedőnek.

(A többi következik)